

משלי - ללא ניקוד

א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד טו טז
יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל
לא

משלי פרק-א

א משלי שלמה בן דוד מלך ישראל: ב לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה: ג לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים: ד לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה: ה ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבלות יקנה: ו להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם: ז יראה יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו: ח שמע בני מוסר אביך ואל תטש תורת אמך: ט כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרגרתך: י בני אם יפתוך חטאים אל תבא: יא אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם: יב נבלעם כשאלו חיים ותמימים כיורדי בור: יג כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל: יד גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו: טו בני אל תלך בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם: טז כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם: יז כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כנף: יח והם לדמם יארבו יצפנו לנפשתם: יט כן ארחות כל בצע בצע את נפש בעליו יקח: כ חכמות בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה: כא בראש המיות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר: כב עד מתי פתים תאהבו פתי ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו דעת: כג תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם: כד יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב: כה ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אביתם: כו גם אני באידכם אשחק אלעג בבא פחדכם: כז בבא כשאוה פחדכם ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם צרה וצוקה: כח אז יקראנני ולא אענה ישחרנני ולא ימצאנני: כט תחת כי שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו: ל לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי: לא ויאכלו מפרי דרכם וממעצתיים ישבעו: לב כי

משובת פתים תהרגם ושלות כסילים תאבדם: [\[לג\]](#) ושמע לי ישכן בטח
ושאנן מפחד רעה:

משלי פרק-ב

[\[א\]](#) בני אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך: [\[ב\]](#) להקשיב לחכמה אזנך
תטה לבך לתבונה: [\[ג\]](#) כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך: [\[ד\]](#) אם
תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה: [\[ה\]](#) אז תבין יראת יהוה ודעת
אלהים תמצא: [\[ו\]](#) כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: [\[ז\]](#) וצפן
לישרים תושיה מגן להלכי תם: [\[ח\]](#) לנצר ארחות משפט ודרך חסידו
ישמר: [\[ט\]](#) אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב: [\[י\]](#) כי תבוא
חכמה בלבך ודעת לנפשך ינעם: [\[יא\]](#) מזמה תשמר עליך תבונה תנצרכה:
[\[יב\]](#) להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות: [\[יג\]](#) העזבים ארחות ישר
ללכת בדרכי חשך: [\[יד\]](#) השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע:
[\[טו\]](#) אשר ארחתיים עקשים ונלוזים במעגלותם: [\[טז\]](#) להצילך מאשה
זרה מנכריה אמריה החליקה: [\[יז\]](#) העזבת אלוף נעוריה ואת ברית
אלהיה שכחה: [\[יח\]](#) כי שחה אל מות ביתה ואל רפאים מעגלתייה:
[\[יט\]](#) כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים: [\[כ\]](#) למען תלך בדרך
טובים וארחות צדיקים תשמר: [\[כא\]](#) כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים
יותרו בה: [\[כב\]](#) ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה:

משלי פרק-ג

[\[א\]](#) בני תורתי אל תשכח ומצותי יצר לבך: [\[ב\]](#) כי ארץ ימים ושנות חיים
ושלום יוסיפו לך: [\[ג\]](#) חסד ואמת אל יעזבך קשרם על גרגרותיך כתבם
על לוח לבך: [\[ד\]](#) ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם: [\[ה\]](#) בטח אל
יהוה בכל לבך ואל בינתך אל תשען: [\[ו\]](#) בכל דרכיך דעהו והוא יישר
ארחתיך: [\[ז\]](#) אל תהי חכם בעיניך ירא את יהוה וסור מרע: [\[ח\]](#) רפאות
תהי לשרך ושקוי לעצמותיך: [\[ט\]](#) כבד את יהוה מהונך ומראשית כל
תבואתך: [\[י\]](#) וימלאו אסמיק שבע ותירוש יקביך יפרצו: [\[יא\]](#) מוסר יהוה
בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו: [\[יב\]](#) כי את אשר יאהב יהוה יוכיח
וכאב את בן ירצה: [\[יג\]](#) אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה:
[\[יד\]](#) כי טוב סחרה מסחר כסף ומחרוץ תבואתה: [\[טו\]](#) יקרה היא מפניים
וכל חפציק לא ישוו בה: [\[טז\]](#) ארץ ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד:
[\[יז\]](#) דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: [\[יח\]](#) עץ חיים היא למחזיקים
בה ותמכיה מאשר: [\[יט\]](#) יהוה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה:

כ בדעתו תהומות נבקעו ושחקים ירעפו טל: **כא** בני אל ילזו מעיניך נצר תשיה ומזמה: **כב** ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרתיך: **כג** אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף: **כד** אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך: **כה** אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבא: **כו** כי יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד: **כז** אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידיך לעשות: **כח** אל תאמר לרעידך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך: **כט** אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך: **ל** אל תרוב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה: **לא** אל תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו: **לב** כי תועבת יהוה נלוז ואת ישרים סודו: **לג** מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך: **לד** אם ללצים הוא יליץ ולעניים יתן חן: **לה** כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון:

משלי פרק-ד

א שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה: **ב** כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו: **ג** כי בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי: **ד** וירני ויאמר לי יתמד דברי לבך שמר מצותי וחיה: **ה** קנה חכמה קנה בינה אל תשכח ואל תט מאמרי פי: **ו** אל תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך: **ז** ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנייך קנה בינה: **ח** סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה: **ט** תתן לראשך לווית חן עטרת תפארת תמגנד: **י** שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות חיים: **יא** בדרך חכמה הרתיך הדרכתך במעגלי ישר: **יב** בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ לא תכשל: **יג** החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייך: **יד** בארח רשעים אל תבא ואל תאשר בדרך רעים: **טו** פרעהו אל תעבר בו שטה מעליו ועבור: **טז** כי לא ישנו אם לא ירעו ונגזלה שנתם אם לא יכשולו: **יז** כי לחמו לחם רשע ויין חמסים ישתו: **יח** וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום: **יט** דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו: **כ** בני לדברי הקשיבה לאמרי הט אזנך: **כא** אל יליזו מעיניך שמרם בתוך לבבך: **כב** כי חיים הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא: **כג** מכל משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות חיים: **כד** הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך: **כה** עיניך לנכח יביטו ועפעפיך יישרו נגדך: **כו** פלס מעגל רגלך וכל דרכיך יכנו: **כז** אל תט ימין ושמאול הסר רגלך מרע:

משלי פרק-ה

א בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט אזנך: **ב** לשמר מזמות ודעת שפתיך ינצרו: **ג** כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכה: **ד** ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות: **ה** רגליה ירדות מות שאול צעדיה יתמכו: **ו** ארח חיים פן תפלס נעו מעגלתיה לא תדע: **ז** ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי: **ח** הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה: **ט** פן תתן לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי: **י** פן ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי: **יא** ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך: **יב** ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי: **יג** ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא הטיתי אזני: **יד** כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה: **טו** שתה מים מבורך ונזלים מתוך בארך: **טז** יפוצו מעינתיך חוצה ברחבות פלגי מים: **יז** יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך: **יח** יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעורך: **יט** אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירוך בכל עת באהבתה תשגה תמיד: **כ** ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חק נכריה: **כא** כי נכח עיני יהוה דרכי איש וכל מעגלתיו מפלס: **כב** עוונותיו ילכדנו את הרשע ובחבלי חטאתו יתמד: **כג** הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישגה:

משלי פרק-ו

א בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך: **ב** נוקשת באמרי פיך נלכדת באמרי פיך: **ג** עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בכף רעך לך התרפס ורהב רעיך: **ד** אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך: **ה** הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש: **ו** לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם: **ז** אשר אין לה קצין שטר ומשל: **ח** תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה: **ט** עד מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך: **י** מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב: **יא** ובא כמהלך ראשך ומחסרך כאיש מגן: **יב** אדם בליעל איש און הולך עקשות פה: **יג** קרץ בעיניו מלל ברגלו מרה באצבעותיו: **יד** תהפכות בלבו חרש רע בכל עת מדנים ישלח: **טו** על כן פתאם יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא: **טז** שש הנה שנא יהוה ושבע תועבות נפשו: **יז** עינים רמות לשון שקר וידיים שפכות דם נקי: **יח** לב חרש מחשבות און רגלים ממהרות לרוץ לרעה: **יט** יפיח כזבים עד שקר ומשלח מדנים בין אחים: **כ** נצר בני מצות אביך ואל תטש תורת אמך: **כא** קשרם על לבך תמיד ענדם על גרגרתך: **כב** בהתהלךך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך: **כג** כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר: **כד** לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה: **כה** אל תחמד יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה: **כו** כי בעד אשה זונה עד ככר לחם ואשת איש נפש יקרה תצוד: **כז** היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה: **כח** אם יהלך איש על הגחלים ורגליו לא תכוונה: **כט** כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה

כל הנגע בה: **[ל]** לא יבוזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב: **[לא]** ונמצא ישלם שבעתים את כל הון ביתו יתן: **[לב]** נאף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה: **[לג]** נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה: **[לד]** כי קנאה חמת גבר ולא יחמול ביום נקם: **[לה]** לא ישא פני כל כפר ולא יאבה כי תרבה שחד:

משלי פרק-ז

[א] בני שמר אמרי ומצותי תצפן אתך: **[ב]** שמר מצותי וחייה ותורתך כאישון עיניך: **[ג]** קשרם על אצבעתיך כתבם על לוח לבך: **[ד]** אמר לחכמה אחתי את ומדע לבינה תקרא: **[ה]** לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה: **[ו]** כי בחלון ביתי בעד אשנבי נשקפתי: **[ז]** וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב: **[ח]** עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד: **[ט]** בנשף בערב יום באישון לילה ואפלה: **[י]** והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב: **[יא]** המיה היא וסררת בביתה לא ישכנו רגליה: **[יב]** פעם בחוץ פעם ברחבות ואצל כל פנה תארב: **[יג]** והחזיקה בו ונשקה לו העזה פניה ותאמר לו: **[יד]** זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי: **[טו]** על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך: **[טז]** מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים: **[יז]** נפתי משכבי מר אהלים וקנמון: **[יח]** לכה נרוה דדים עד הבקר נתעלסה באהבים: **[יט]** כי אין האיש בביתו הלך בדרך מרחוק: **[כ]** צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא יבא ביתו: **[כא]** הטתו ברב לקחה בחלק שפתיה תדיחנו: **[כב]** הולך אחריה פתאם כשור אל טבח יבוא וכעכס אל מוסר אויל: **[כג]** עד יפלה חץ כבדו כמהר צפור אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא: **[כד]** ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי: **[כה]** אל ישט אל דרכיה לבך אל תתע בנתיבותיה: **[כו]** כי רבים חללים הפילה ועצמים כל הרגיה: **[כז]** דרכי שאול ביתה ירדות אל חדרי מות:

משלי פרק-ח

[א] הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה: **[ב]** בראש מרומים עלי דרך בית נתיבות נצבה: **[ג]** ליד שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנה: **[ד]** אליכם אישים אקרא וקולי אל בני אדם: **[ה]** הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב: **[ו]** שמעו כי נגידי אדבר ומפתח שפתי מישרים: **[ז]** כי אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע: **[ח]** בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש: **[ט]** כלם נכחים למבין וישרים למצאי דעת: **[י]** קחו

מוסרי ואל כסף ודעת מחרוץ נבחר: **[יא]** כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה: **[יב]** אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא: **[יג]** יראת יהוה שנאת רע גאה וגאון ודרך רע ופי תהפכות שנאתי: **[יד]** לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה: **[טו]** בי מלכים ימלכו ורוזנים יחקקו צדק: **[טז]** בי שרים ישרו ונדיבים כל שפטי צדק: **[יז]** אני אהביה אהב ומשחרי ימצאנני: **[יח]** עשר וכבוד אתי הון עתק וצדקה: **[יט]** טוב פריי מחרוץ ומפז ותבואתי מכסף נבחר: **[כ]** בארח צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט: **[כא]** להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא: **[כב]** יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז: **[כג]** מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ: **[כד]** באין תהמות חוללתי באין מעינות נכבדי מים: **[כה]** בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי: **[כו]** עד לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל: **[כז]** בהכינו שמים שם אני בחוקו חוג על פני תהום: **[כח]** באמצו שחקים ממעל בעזוז עינות תהום: **[כט]** בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו מוסדי ארץ: **[ל]** ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשעים יום יום משחקת לפניו בכל עת: **[לא]** משחקת בתבל ארצו ושעשעי את בני אדם: **[לב]** ועתה בנים שמעו לי ואשרי דרכי ישמרו: **[לג]** שמעו מוסר וחכמו ואל תפרעו: **[לד]** אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתתי יום יום לשמר מזוזת פתחי: **[לה]** כי מצאי מצאי חיים ויפק רצון מיהוה: **[לו]** וחטאי חמס נפשו כל משנאי אהבו מות:

משלי פרק-ט

[א] חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה: **[ב]** טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה: **[ג]** שלחה נערתיה תקרא על גפי מרמי קרת: **[ד]** מי פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו: **[ה]** לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי: **[ו]** עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה: **[ז]** יסר לץ לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו: **[ח]** אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך: **[ט]** תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח: **[י]** תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה: **[יא]** כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים: **[יב]** אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא: **[יג]** אשת כסילות המיה פתיות ובל ידעה מה: **[יד]** וישבה לפתח ביתה על כסא מרמי קרת: **[טו]** לקרא לעברי דרך המישרים ארחותם: **[טז]** מי פתי יסר הנה וחסר לב ואמרה לו: **[יז]** מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם: **[יח]** ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קראיה:

משלי פרק-י

א משלי שלמה בן חכם ישמח אב ובן כסיל תוגת אמו: **ב** לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות: **ג** לא ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשעים יהדף: **ד** ראש עשה כף רמיה ויד חרוצים תעשיר: **ה** אגר בקיץ בן משכיל נרדם בקציר בן מביש: **ו** ברכות לראש צדיק ופי רשעים יכסה חמס: **ז** זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב: **ח** חכם לב יקח מצות ואויל שפתים ילבט: **ט** הולך בתם ילך בטח ומעקש דרכיו יודע: **י** קרץ עין יתן עצבת ואויל שפתים ילבט: **יא** מקור חיים פי צדיק ופי רשעים יכסה חמס: **יב** שנאה תעורר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה: **יג** בשפתי נבון תמצא חכמה ושבת לגו חסר לב: **יד** חכמים יצפנו דעת ופי אויל מחתה קרבה: **טו** הון עשיר קרית עזו מחתת דלים רישם: **טז** פעלת צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת: **יז** ארח לחיים שומר מוסר ועוזב תוכחת מתעה: **יח** מכסה שנאה שפתי שקר ומוצא דבה הוא כסיל: **יט** ברב דברים לא יחדל פשע וחשך שפתיו משכיל: **כ** כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט: **כא** שפתי צדיק ירעו רבים ואוילים בחסר לב ימותו: **כב** ברכת יהוה היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה: **כג** כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה לאיש תבונה: **כד** מגורת רשע היא תבואנו ותאות צדיקים יתן: **כה** כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם: **כו** כחמץ לשנים וכעשן לעינים כן העצל לשלחיו: **כז** יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה: **כח** תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד: **כט** מעוז לתם דרך יהוה ומחתה לפעלי און: **ל** צדיק לעולם בל ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ: **לא** פי צדיק ינוב חכמה ולשון תהפכות תכרת: **לב** שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות:

משלי פרק-יא

א מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו: **ב** בא זדון ויבא קלון ואת צנועים חכמה: **ג** תמת ישרים תנחם וסלף בוגדים ושדם **ד** לא יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות: **ה** צדקת תמים תישר דרכו וברשעתו יפל רשע: **ו** צדקת ישרים תצילם ובהות בגדים ילכדו: **ז** במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים אבדה: **ח** צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו: **ט** בפה חנף ישחת רעהו ובדעת צדיקים יחלצו: **י** בטוב צדיקים תעלץ קריה ובאבד רשעים רנה: **יא** בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס: **יב** בז לרעהו חסר לב ואיש תבונות יחריש: **יג** הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר: **יד** באין תחבלות יפל עם ותשועה ברב יועץ: **טו** רע ירוע כי ערב זר ושנא תקעים בוטח: **טז** אשת חן תתמך כבוד ועריצים יתמכו עשר: **יז** גמל נפשו איש חסד ועכר שארו אכזרי: **יח** רשע עשה פעלת שקר וזרע צדקה שכר אמת: **יט** כן צדקה לחיים ומרדף רעה למותו: **כ** תועבת יהוה עקשי

לב ורצונו תמימי דרך: **[כא]** יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט:
[כב] נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם: **[כג]** תאות צדיקים אך
טוב תקות רשעים עברה: **[כד]** יש מפזר ונוסף עוד וחושך מישר אך
למחסור: **[כה]** נפש ברכה תדשן ומרוה גם הוא יורא: **[כו]** מנע בר יקבהו
לאום וברכה לראש משביר: **[כז]** שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה
תבואנו: **[כח]** בוטח בעשרו הוא יפל וכעלה צדיקים יפרחו: **[כט]** עוכר
ביתו ינחל רוח ועבד אויל לחכם לב: **[ל]** פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות
חכם: **[לא]** הן צדיק בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא:

משלי פרק-יב

[א] אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת בער: **[ב]** טוב יפיק רצון מיהוה
ואיש מזמות ירשיע: **[ג]** לא יכון אדם ברשע ושרש צדיקים בל ימוט:
[ד] אשת חיל עטרת בעלה וכרקב בעצמותיו מבישה: **[ה]** מחשבות
צדיקים משפט תחבלות רשעים מרמה: **[ו]** דברי רשעים ארב דם ופי
ישרים יצילים: **[ז]** הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמד: **[ח]** לפי שכלו
יהלל איש ונעוה לב יהיה לבוז: **[ט]** טוב נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר
לחם: **[י]** יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי: **[יא]** עבד אדמתו
ישבע לחם ומרדף ריקים חסר לב: **[יב]** חמד רשע מצוד רעים ושרש
צדיקים יתן: **[יג]** בפשע שפתים מוקש רע ויצא מצרה צדיק: **[יד]** מפרי
פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישוב לו: **[טו]** דרך אויל ישר בעיניו
ושמע לעצה חכם: **[טז]** אויל ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום: **[יז]** יפיח
אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה: **[יח]** יש בוטה כמדקרות חרב ולשון
חכמים מרפא: **[יט]** שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר:
[כ] מרמה בלב חרשי רע וליעצי שלום שמחה: **[כא]** לא יאנה לצדיק כל
און ורשעים מלאו רע: **[כב]** תועבת יהוה שפתי שקר ועשי אמונה רצונו:
[כג] אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת: **[כד]** יד חרוצים
תמשול ורמיה תהיה למס: **[כה]** דאגה בלב איש ישחנה ודבר טוב
ישמחנה: **[כו]** יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם: **[כז]** לא יחרך
רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ: **[כח]** בארח צדקה חיים ודרך נתיבה אל
מות:

משלי פרק-יג

[א] בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה: **[ב]** מפרי פי איש יאכל טוב
ונפש בגדים חמס: **[ג]** נצר פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה לו:

ד מתאוה ואין נפשו עצל ונפש חרצים תדשן: **ה** דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר: **ו** צדקה תצר תם דרך ורשעה תסלף חטאת: **ז** יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב: **ח** כפר נפש איש עשרו ורש לא שמע גערה: **ט** אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך: **י** רק בזדון יתן מצה ואת נועצים חכמה: **יא** הון מהבל ימעט וקבץ על יד ירבה: **יב** תוחלת ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאוה באה: **יג** בז לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא ישלם: **יד** תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות: **טו** שכל טוב יתן חן ודרך בגדים איתן: **טז** כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת: **יז** מלאך רשע יפל ברע וציר אמונים מרפא: **יח** ריש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד: **יט** תאוה נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים סור מרע: **כ** הלוך את חכמים וחכם ורעה כסילים ירוע: **כא** חטאים תרדף רעה ואת צדיקים ישלם טוב: **כב** טוב ינחיל בני בנים וצפון לצדיק חיל חוטא: **כג** רב אכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט: **כד** חושך שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר: **כה** צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר:

משלי פרק-יד

א חכמות נשים בנתה ביתה ואולת תהרסנו: **ב** הולך בישרו ירא יהוה ונלוז דרכיו בוזהו: **ג** בפי אויל חטר גאוה ושפתי חכמים תשמורם: **ד** באין אלפים אבוס בר ורב תבואות בכח שור: **ה** עד אמונים לא יכזב ויפיח כזבים עד שקר: **ו** בקש לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקל: **ז** לך מנגד לאיש כסיל ובל ידעת שפתי דעת: **ח** חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה: **ט** אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון: **י** לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר: **יא** בית רשעים ישמד ואהל ישרים יפריח: **יב** יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות: **יג** גם בשחוק יכאב לב ואחריתה שמחה תוגה: **יד** מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב: **טו** פתי יאמין לכל דבר וערום יבין לאשרו: **טז** חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח: **יז** קצר אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא: **יח** נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת: **יט** שחו רעים לפני טובים ורשעים על שערי צדיק: **כ** גם לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים: **כא** בז לרעהו חוטא ומחונן עניים אשריו: **כב** הלוא יתעו חרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב: **כג** בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתים אך למחסור: **כד** עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת: **כה** מציל נפשות עד אמת ויפח כזבים מרמה: **כו** ביראת יהוה מבטח עז ולבניו יהיה מחסה: **כז** יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות: **כח** ברב עם הדרת מלך ובאפס לאם מחתת רזון: **כט** אך אפים רב תבונה וקצר רוח מרים אולת: **ל** חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה: **לא** עשק דל חרף עשהו ומכבדו חנן

אביון: **לב** ברעתו ידחה רשע וחסה במותו צדיק: **לג** בלב נבון תנוח
חכמה ובקרב כסילים תודע: **לד** צדקה תרומם גוי וחסד לאמים
חטאת: **לה** רצון מלך לעבד משכיל ועברתו תהיה מביש:

משלי פרק-טו

א מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה אף: **ב** לשון חכמים תיטיב
דעת ופי כסילים יביע אולת: **ג** בכל מקום עיני יהוה צפות רעים
וטובים: **ד** מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח: **ה** אויל ינאץ
מוסר אביו ושמר תוכחת יערס: **ו** בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע
נעכרת: **ז** שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא כן: **ח** זבח רשעים
תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו: **ט** תועבת יהוה דרך רשע ומרדף
צדקה יאהב: **י** מוסר רע לעזב ארח שונא תוכחת ימות: **יא** שאול
ואבדון נגד יהוה אף כילבות בני אדם: **יב** לא יאהב לץ הוכח לו אל
חכמים לא ילך: **יג** לב שמח ייטב פנים ובעצבת לב רוח נכאה: **יד** לב
נבון יבקש דעת ופני כסילים ירעה אולת: **טו** כל ימי עני רעים וטוב לב
משתה תמיד: **טז** טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו:
יז טוב ארחת ירק ואהבה שם משור אבוס ושנאה בו: **יח** איש חמה
יגרה מדון וארך אפים ישקיט ריב: **יט** דרך עצל כמשכת חדק וארח
ישרים סללה: **כ** בן חכם ישמח אב וכסיל אדם בוזא אמו: **כא** אולת
שמחה לחסר לב ואיש תבונה יישר לכת: **כב** הפר מחשבות באין סוד
וברב יועצים תקום: **כג** שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב:
כד ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה: **כה** בית גאים
יסח יהוה ויצב גבול אלמנה: **כו** תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים
אמרי נעם: **כז** עכר ביתו בוצע בצע ושונא מתנת יחיה: **כח** לב צדיק
יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות: **כט** רחוק יהוה מרשעים ותפלת
צדיקים ישמע: **ל** מאור עינים ישמח לב שמועה טובה תדשן עצם:
לא אזן שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין: **לב** פורע מוסר מואס
נפשו ושומע תוכחת קונה לב: **לג** יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד
ענוה:

משלי פרק-טז

א לאדם מערכי לב ומיהוה מענה לשון: **ב** כל דרכי איש זך בעיניו
ותכן רוחות יהוה: **ג** גל אל יהוה מעשיך ויכנו מחשבתך: **ד** כל פעל
יהוה למענהו וגם רשע ליום רעה: **ה** תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא

ינקה: **[ו]** בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע: **[ז]** ברצות יהוה דרכי איש גם אויביו ישלם אתו: **[ח]** טוב מעט בצדקה מרב תבואות בלא משפט: **[ט]** לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו: **[י]** קסם על שפתי מלך במשפט לא ימעל פיו: **[יא]** פלס ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל אבני כיס: **[יב]** תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון כסא: **[יג]** רצון מלכים שפתי צדק ודבר ישרים יאהב: **[יד]** חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה: **[טו]** באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש: **[טז]** קנה חכמה מה טוב מחרוץ וקנות בינה נבחר מכסף: **[יז]** מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצר דרכו: **[יח]** לפני שבר גאון ולפני כשלון גבה רוח: **[יט]** טוב שפל רוח את עניים מחלק שלל את גאים: **[כ]** משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח ביהוה אשריו: **[כא]** לחכם לב יקרא נבון ומתק שפתים יסיף לקח: **[כב]** מקור חיים שכל בעליו ומוסר אולים אולת: **[כג]** לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתיו יסיף לקח: **[כד]** צוף דבש אמרי נעם מתוק לנפש ומרפא לעצם: **[כה]** יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות: **[כו]** נפש עמל עמלה לו כי אכף עליו פיהו: **[כז]** איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש צרבת: **[כח]** איש תהפכות ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף: **[כט]** איש חמס יפתה רעהו והולוכו בדרך לא טוב: **[ל]** עצה עיניו לחשב תהפכות קרץ שפתיו כלה רעה: **[לא]** עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא: **[לב]** טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר: **[לג]** בחיק יוטל את הגורל ומיהוה כל משפטו:

משלי פרק-יז

[א] טוב פת חרבה ושלוה בה מבית מלא זבחי ריב: **[ב]** עבד משכיל ימשל בבן מביש ובתוך אחים יחלק נחלה: **[ג]** מצרף לכסף וכור לזהב ובחן לבות יהוה: **[ד]** מרע מקשיב על שפת און שקר מזין על לשון הות: **[ה]** לעג לרש חרף עשהו שמח לאיד לא ינקה: **[ו]** עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם: **[ז]** לא נאווה לנבל שפת יתר אף כי לנדיב שפת שקר: **[ח]** אבן חן השחד בעיני בעליו אל כל אשר יפנה ישכיל: **[ט]** מכסה פשע מבקש אהבה ושנה בדבר מפריד אלוף: **[י]** תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה: **[יא]** אך מרי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח בו: **[יב]** פגוש דב שכול באיש ואל כסיל באולתו: **[יג]** משיב רעה תחת טובה לא תמיש רעה מביתו: **[יד]** פוטר מים ראשית מדון ולפני התגלע הריב נטוש: **[טו]** מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת יהוה גם שניהם: **[טז]** למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין: **[יז]** בכל עת אהב הרע ואח לצרה יולד: **[יח]** אדם חסר לב תוקע כף ערב ערבה לפני רעהו: **[יט]** אהב פשע אהב מצה מגביה פתחו מבקש שבר: **[כ]** עקש לב לא ימצא טוב ונהפך בלשונו יפול ברעה: **[כא]** ילד כסיל לתוגה לו ולא ישמח אבי נבל: **[כב]** לב שמח ייטב גהה ורוח נכאה תיבש גרם: **[כג]** שחד מחיק רשע יקח להטות

ארחות משפט: **[כד]** את פני מבין חכמה ועיני כסיל בקצה ארץ:
[כה] כעס לאביו בן כסיל וממר ליולדתו: **[כו]** גם ענוש לצדיק לא טוב
להכות נדיבים על ישר: **[כז]** חושך אמריו יודע דעת וקר רוח איש תבונה:
[כח] גם אויל מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נבון:

משלי פרק-יח

[א] לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע: **[ב]** לא יחפץ כסיל בתבונה
כי אם בהתגלות לבו: **[ג]** בבוא רשע בא גם בוז ועם קלון חרפה: **[ד]** מים
עמקים דברי פי איש נחל נבע מקור חכמה: **[ה]** שאת פני רשע לא טוב
להטות צדיק במשפט: **[ו]** שפתי כסיל יבאו בריב ופיו למהלמות יקרא:
[ז] פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש נפשו: **[ח]** דברי נרגן כמתלהמים
והם ירדו חדרי בטן: **[ט]** גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית:
[י] מגדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב: **[יא]** הון עשיר קרית עזו
וכחומה נשגבה במשכיתו: **[יב]** לפני שבר יגבה לב איש ולפני כבוד ענוה:
[יג] משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה: **[יד]** רוח איש יכלכל
מחלהו ורוח נכאה מי ישאנה: **[טו]** לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש
דעת: **[טז]** מתן אדם ירחיב לו ולפני גדלים ינחנו: **[יז]** צדיק הראשון
בריבו יבא רעהו וחקרו: **[יח]** מדינים ישבית הגורל ובין עצומים יפריד:
[יט] אח נפשע מקרית עז ומדונים כברית ארמון: **[כ]** מפרי פי איש תשבע
בטנו תבואת שפתיו ישבע: **[כא]** מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל
פריה: **[כב]** מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה: **[כג]** תחנונים ידבר
רש ועשיר יענה עזות: **[כד]** איש רעים להתרעע ויש אהב דבק מאח:

משלי פרק-יט

[א] טוב רש הולך בתמו מעקש שפתיו והוא כסיל: **[ב]** גם בלא דעת נפש
לא טוב ואץ ברגלים חוטא: **[ג]** אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה יזעף
לבו: **[ד]** הון יסיף רעים רבים ודל מרעהו יפרד: **[ה]** עד שקרים לא ינקה
ויפיח כזבים לא ימלט: **[ו]** רבים יחלו פני נדיב וכל הרע לאיש מתן:
[ז] כל אחי רש שנאהו אף כי מרעהו רחקו ממנו מרדף אמרים לא המה:
[ח] קנה לב אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב: **[ט]** עד שקרים לא ינקה
ויפיח כזבים יאבד: **[י]** לא נאוה לכסיל תענוג אף כי לעבד משל בשרים:
[יא] שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבר על פשע: **[יב]** נהם ככפיר זעף
מלך וכטל על עשב רצונו: **[יג]** הות לאביו בן כסיל ודלף טרד מדיני אשה:
[יד] בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משכלת: **[טו]** עצלה תפיל

תרדמה ונפש רמיה תרעב: **[טז]** שמר מצוה שמר נפשו בווה דרכיו יומת **[יז]** מלוה יהוה חונן דל וגמלו ישלם לו: **[יח]** יסר בנד כי יש תקוה ואל המיתו אל תשא נפשך: **[יט]** גרל חמה נשא ענש כי אם תציל ועוד תוסף: **[כ]** שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך: **[כא]** רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום: **[כב]** תאות אדם חסדו וטוב רש מאיש כזב: **[כג]** יראת יהוה לחיים ושבע ילין בל יפקד רע: **[כד]** טמן עצל ידו בצלחת גם אל פיהו לא ישיבנה: **[כה]** לץ תכה ופתי יערם והוכיח לנבון יבין דעת: **[כו]** משדד אב יבריח אם בן מביש ומחפיר: **[כז]** חדל בני לשמע מוסר לשגות מאמרי דעת: **[כח]** עד בליעל יליץ משפט ופי רשעים יבלע און: **[כט]** נכונו ללצים שפטים ומהלמות לגו כסילים:

משלי פרק-כ

[א] לץ היין המה שכר וכל שגה בו לא יחכם: **[ב]** נהם ככפיר אימת מלך מתעברו חוטא נפשו: **[ג]** כבוד לאיש שבת מריב וכל אויל יתגלע: **[ד]** מחרף עצל לא יחרש ישאל בקציר ואין: **[ה]** מים עמקים עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה: **[ו]** רב אדם יקרא איש חסדו ואיש אמונים מי ימצא: **[ז]** מתהלך בתמו צדיק אשרי בניו אחריו: **[ח]** מלך יושב על כסא דין מזרה בעיניו כל רע: **[ט]** מי יאמר זכיתי לבי טהרתי מחטאתי: **[י]** אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גם שניהם: **[יא]** גם במעלליו יתנכר נער אם זך ואם ישר פעלו: **[יב]** און שמעת ועין ראה יהוה עשה גם שניהם: **[יג]** אל תאהב שנה פן תורש פקח עיניך שבע לחם: **[יד]** רע רע יאמר הקונה ואזל לו אז יתהלל: **[טו]** יש זהב ורב פנינים וכלי יקר שפתי דעת: **[טז]** לקח בגדו כי ערב זר ובעד נכרים חבלהו: **[יז]** ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא פיהו חצץ: **[יח]** מחשבות בעצה תכון ובתחבלות עשה מלחמה: **[יט]** גולה סוד הולך רכיל ולפתה שפתיו לא תתערב: **[כ]** מקלל אביו ואמו ידעך נרו באישון חשך: **[כא]** נחלה מבחלת בראשנה ואחריתה לא תברך: **[כב]** אל תאמר אשלמה רע קוה ליהוה וישע לך: **[כג]** תועבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא טוב: **[כד]** מיהוה מצעדי גבר ואדם מה יבין דרכו: **[כה]** מוקש אדם ילע קדש ואחר נדרים לבקר: **[כו]** מזרה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן: **[כז]** נר יהוה נשמת אדם חפש כל חדרי בטן: **[כח]** חסד ואמת יצרו מלך וסעד בחסד כסאו: **[כט]** תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה: **[ל]** חברות פצע תמריק ברע ומכות חדרי בטן:

משלי פרק-כא

[א] פלגי מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ יטנו: **[ב]** כל דרך איש ישר בעיניו ותכן לבות יהוה: **[ג]** עשה צדקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח: **[ד]** רום עיניים ורחב לב נר רשעים חטאת: **[ה]** מחשבות חרוץ אך למותר וכל אץ אך למחסור: **[ו]** פעל אוצרות בלשון שקר הבל נדף מבקשי מות: **[ז]** שד רשעים יגורם כי מאנו לעשות משפט: **[ח]** הפכפך דרך איש וזר וזך ישר פעלו: **[ט]** טוב לשבת על פנת גג מאשת מדינים ובית חבר: **[י]** נפש רשע אותה רע לא יחן בעיניו רעהו: **[יא]** בענש לץ יחכם פתי ובהשכיל לחכם יקח דעת: **[יב]** משכיל צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרע: **[יג]** אטם אזנו מזעקת דל גם הוא יקרא ולא יענה: **[יד]** מתן בסתר יכפה אף ושחד בחק חמה עזה: **[טו]** שמחה לצדיק עשות משפט ומחתה לפעלי און: **[טז]** אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח: **[יז]** איש מחסור אהב שמחה אהב יין ושמן לא יעשיר: **[יח]** כפר לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד: **[יט]** טוב שבת בארץ מדבר מאשת מדונים וכעס: **[כ]** אוצר נחמד ושמן בנוה חכם וכסיל אדם יבלענו: **[כא]** רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד: **[כב]** עיר גברים עלה חכם וירד עז מבטחה: **[כג]** שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו: **[כד]** זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון: **[כה]** תאות עצל תמיתנו כי מאנו ידיו לעשות: **[כו]** כל היום התאוה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך: **[כז]** זבח רשעים תועבה אף כי בזמה יביאנו: **[כח]** עד כזבים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר: **[כט]** העז איש רשע בפניו וישר הוא יכין דרכיו **[ל]** אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד יהוה: **[לא]** סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה:

משלי פרק-כב

[א] נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב: **[ב]** עשיר ורש נפגשו עשה כלם יהוה: **[ג]** ערום ראה רעה ויסתר ופתיים עברו ונענשו: **[ד]** עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים: **[ה]** צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם: **[ו]** חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה: **[ז]** עשיר ברשים ימשול ועבד לוח לאיש מלוה: **[ח]** זורע עולה יקצור און ושבת עברתו יכלה: **[ט]** טוב עין הוא יברך כי נתן מלחמו לדל: **[י]** גרש לץ ויצא מדון וישבת דין וקלון: **[יא]** אהב טהור לב חן שפתיו רעהו מלך: **[יב]** עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד: **[יג]** אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארצח: **[יד]** שוחה עמקה פי זרות זעום יהוה יפול שם: **[טו]** אולת קשורה בלב נער שבת מוסר ירחיקנה ממנו: **[טז]** עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור: **[יז]** הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי: **[יח]** כי נעים כי תשמרם בבטנך יכנו יחדו על שפתיך: **[יט]** להיות ביהוה מבטחך הודעתך היום אף אתה: **[כ]** הלא כתבתי לך שלשום במועצת ודעת: **[כא]** להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרים אמת לשלחך: **[כב]** אל תגזל דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער: **[כג]** כי

יהוה יריב ריבם וקבע את קבעיהם נפש: **[כד]** אל תתרע את בעל אף ואת איש חמות לא תבוא: **[כה]** פן תאלף ארחתו ולקחת מוקש לנפשך: **[כו]** אל תהי בתקעי כף בערבים משאות: **[כז]** אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מתחתידך: **[כח]** אל תסג גבול עולם אשר עשו אבותיך: **[כט]** חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב בל יתיצב לפני חשכים:

משלי פרק-כג

[א] כי תשב ללחום את מושל בין תבין את אשר לפניך: **[ב]** ושמת שכין בלעך אם בעל נפש אתה: **[ג]** אל תתאו למטעמותיו והוא לחם כזבים: **[ד]** אל תיגע להעשיר מבינתך חדל: **[ה]** התעוץ עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה לו כנפים כנשר ועיף השמים: **[ו]** אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמתיו: **[ז]** כי כמו שער בנפשו כן הוא אכל ושתה יאמר לך ולבו בל עמד: **[ח]** פתך אכלת תקיאנה ושחת דבריך הנעימים: **[ט]** באזני כסיל אל תדבר כי יבוז לשכל מליך: **[י]** אל תסג גבול עולם ובשדי יתומים אל תבא: **[יא]** כי גאלם חזק הוא יריב את ריבם אתך: **[יב]** הביאה למוסר לבך ואזנך לאמרי דעת: **[יג]** אל תמנע מנער מוסר כי תכנו בשבט לא ימות: **[יד]** אתה בשבט תכנו ונפשו משאול תציל: **[טו]** בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני: **[טז]** ותעלזנה כליותי בדבר שפתיך מישרים: **[יז]** אל יקנא לבך בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום: **[יח]** כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת: **[יט]** שמע אתה בני וחכם ואשר בדרך לבך: **[כ]** אל תהי בסבאי יין בזללי בשר למו: **[כא]** כי סבא וזולל יורש וקרעים תלביש נומה: **[כב]** שמע לאביך זה ילדך ואל תבוז כי זקנה אמך: **[כג]** אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה: **[כד]** גול יגול אבי צדיק יולד חכם וישמח בו: **[כה]** ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך: **[כו]** תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תרצנה: **[כז]** כי שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה: **[כח]** אף היא כחתף תארב ובוגדים באדם תוסף: **[כט]** למי אוי למי אבוי למי מדונים למי שיח למי פצעים חנם למי חכללות עינים: **[ל]** למאחרים על היין לבאים לחקר ממסך: **[לא]** אל תרא יין כי יתאדם כי יתן בכיס עינו יתהלך במישרים: **[לב]** אחריתו כנחש ישך וכצפעני יפרש: **[לג]** עיניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות: **[לד]** והיית כשכב בלב ים וכשכב בראש חבל: **[לה]** הכוני בל חליתי הלמוני בל ידעתי מתי אקיץ אוסיף אבקשנו עוד:

משלי פרק-כד

א אל תקנא באנשי רעה ואל תתאו להיות אתם: **ב** כי שד יהגה לבם ועמל שפתיהם תדברנה: **ג** בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן: **ד** ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים: **ה** גבר חכם בעוז ואיש דעת מאמץ כח: **ו** כי בתחבלות תעשה לך מלחמה ותשועה ברב יועץ: **ז** ראמות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו: **ח** מחשב להרע לו בעל מזמות יקראו: **ט** זמת אולת חטאת ותועבת לאדם לץ: **י** התרפית ביום צרה צר כחכה: **יא** הצל לקחים למות ומטים להרג אם תחשוך: **יב** כי תאמר הן לא ידענו זה הלא תכן לבות הוא יבין ונצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפעלו: **יג** אכל בני דבש כי טוב ונפת מתוק על חכך: **יד** כן דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש אחרית ותקותך לא תכרת: **טו** אל תארב רשע לנוה צדיק אל תשדד רבצו: **טז** כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה: **יז** בנפל אויביך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך: **יח** פן יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו אפו: **יט** אל תתחר במרעים אל תקנא ברשעים: **כ** כי לא תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך: **כא** ירא את יהוה בני ומלך עם שונים אל תתערב: **כב** כי פתאם יקום אידם ופיד שניהם מי יודע: **כג** גם אלה לחכמים הכר פנים במשפט בל טוב: **כד** אמר לרשע צדיק אתה יקבהו עמים יזעמוהו לאמים: **כה** ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב: **כו** שפתים ישק משיב דברים נכחים: **כז** הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך: **כח** אל תהי עד חנם ברעך והפתית בשפתיך: **כט** אל תאמר כאשר עשה לי כן אעשה לו אשיב לאיש כפעלו: **ל** על שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם חסר לב: **לא** והנה עלה כלו קמשנים כסו פניו חרלים וגדר אבניו נהרסה: **לב** ואחזה אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר: **לג** מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב: **לד** ובא מתהלך רישך ומחסריך כאיש מגן:

משלי פרק-כה

א גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה: **ב** כבד אלהים הסתר דבר וכבד מלכים חקר דבר: **ג** שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר: **ד** הגו סיגים מכסף ויצא לצרף כלי: **ה** הגו רשע לפני מלך ויכון בצדק כסאו: **ו** אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדלים אל תעמד: **ז** כי טוב אמר לך עלה הנה מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך: **ח** אל תצא לרב מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים אתך רעך: **ט** ריבך ריב את רעך וסוד אחר אל תגל: **י** פן יחסדך שמע ודבתך לא תשוב: **יא** תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו: **יב** נזם זהב וחלי כתם מוכיח חכם על אזן שמעת: **יג** כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשלחיו ונפש אדניו ישיב: **יד** נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר: **טו** בארך אפים יפתה קצין ולשון

רכה תשבר גרם: **[טז]** דבש מצאת אכל דרך פן תשבענו והקאתו:
[יז] הקר רגלך מבית רעד פן ישבעך ושנאך: **[יח]** מפיץ וחרב וחץ שנון
איש ענה ברעהו עד שקר: **[יט]** שן רעה ורגל מועדת מבטח בוגד ביום
צרה: **[כ]** מעדה בגד ביום קרה חמץ על נתר ושר בשרים על לב רע:
[כא] אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם צמא השקהו מים: **[כב]** כי גחלים
אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך: **[כג]** רוח צפון תחולל גשם ופנים
נזעמים לשון סתר: **[כד]** טוב שבת על פנת גג מאשת מדונים ובית חבר:
[כה] מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק: **[כו]** מעין
נרפש ומקור משחת צדיק מט לפני רשע: **[כז]** אכל דבש הרבות לא טוב
וחקר כבדס כבוד: **[כח]** עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר
לרוחו:

משלי פרק-כו

[א] כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאווה לכסיל כבוד: **[ב]** כצפור לנוד
כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבא: **[ג]** שוט לסוס מתג לחמור ושבת לגו
כסילים: **[ד]** אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו גם אתה: **[ה]** ענה כסיל
כאולתו פן יהיה חכם בעיניו: **[ו]** מקצה רגלים חמס שתה שלח דברים
ביד כסיל: **[ז]** דליו שקים מפסח ומשל בפי כסילים: **[ח]** כצרוור אבן
במרגמה כן נותן לכסיל כבוד: **[ט]** חוח עלה ביד שכור ומשל בפי
כסילים: **[י]** רב מחולל כל ושכר כסיל ושכר עברים: **[יא]** ככלב שב על
קאו כסיל שונה באולתו: **[יב]** ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו:
[יג] אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות: **[יד]** הדלת תסוב על צירה
ועצל על מטתו: **[טו]** טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו:
[טז] חכם עצל בעיניו משבעה משיבי טעם: **[יז]** מחזיק באזני כלב עבר
מתעבר על ריב לא לו: **[יח]** כמתלהלה הירה זקים חצים ומות: **[יט]** כן
איש רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני: **[כ]** באפס עצים תכבה אש
ובאין נרגן ישתק מדון: **[כא]** פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מדונים
לחרחר ריב: **[כב]** דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן: **[כג]** כסף
סיגים מצפה על חרש שפתים דלקים ולב רע: **[כד]** בשפתו ינכר שונא
ובקרבו ישית מרמה: **[כה]** כי יחנן קולו אל תאמן בו כי שבע תועבות
בלבו: **[כו]** תכסה שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל: **[כז]** כרה שחת בה
יפל וגלל אבן אליו תשוב: **[כח]** לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה
מדחה:

משלי פרק-כז

[א] אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה ילד יום: **[ב]** יהללך זר ולא פיד נכרי ואל שפתיך: **[ג]** כבד אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משניהם: **[ד]** אכזריות חמה ושטף אף ומי יעמד לפני קנאה: **[ה]** טובה תוכחת מגלה מאהבה מסתרת: **[ו]** נאמנים פצעי אוהב ונעדרות נשיקות שונא: **[ז]** נפש שבעה תבוס נפת ונפש רעבה כל מר מתוק: **[ח]** כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו: **[ט]** שמן וקטרת ישמח לב ומתק רעהו מעצת נפש: **[י]** רעד ורעה אביך אל תעזב ובית אחיך אל תבוא ביום אידך טוב שכן קרוב מאח רחוק: **[יא]** חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר: **[יב]** ערום ראה רעה נסתר פתאים עברו נענשו: **[יג]** קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו: **[יד]** מברך רעהו בקול גדול בבקר השכים קללה תחשב לו: **[טו]** דלף טורד ביום סגריר ואשת מדונים נשתוה: **[טז]** צפן רוח ושמן ימינו יקרא: **[יז]** ברזל בברזל יחד ואיש יחד פני רעהו: **[יח]** נצר תאנה יאכל פריה ושמר אדניו יכבד: **[יט]** כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם: **[כ]** שאול ואבדה לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה: **[כא]** מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו: **[כב]** אם תכתוש את האויל במכתש בתוך הריפות בעלי לא תסור מעליו אולתו: **[כג]** ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים: **[כד]** כי לא לעולם חסן ואם נזר לדור דור **[כה]** גלה חציר ונראה דשא ונאספו עשבות הרים: **[כו]** כבשים ללבושך ומחיר שדה עתודים: **[כז]** ודי חלב עזים ללחמך ללחם ביתך וחיים לנערוותיך:

משלי פרק-כח

[א] נסו ואין רדף רשע וצדיקים ככפיר יבטח: **[ב]** בפשע ארץ רבים שריה ובאדם מבין ידע כן יאריך: **[ג]** גבר רש ועשק דלים מטר סחף ואין לחם: **[ד]** עזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגרו במ: **[ה]** אנשי רע לא יבינו משפט ומבקשי יהוה יבינו כל: **[ו]** טוב רש הולך בתמו מעקש דרכים והוא עשיר: **[ז]** נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים יכלים אביו: **[ח]** מרבה הונו בנשך ובתרבית לחונן דלים יקבצנו: **[ט]** מסיר אזנו משמע תורה גם תפלתו תועבה: **[י]** משגה ישרים בדרך רע בשחותו הוא יפול ותמימים ינחלו טוב: **[יא]** חכם בעיניו איש עשיר ודל מבין יחקרנו: **[יב]** בעלץ צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים יחפש אדם: **[יג]** מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירחם: **[יד]** אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה: **[טו]** ארי נהם ודב שוקק משל רשע על עם דל: **[טז]** נגיד חסר תבונות ורב מעשקות שנאי בצע יאריך ימים: **[יז]** אדם עשק בדם נפש עד בור ינוס אל יתמכו בו: **[יח]** הולך תמים יושע ונעקש דרכים יפול באחת: **[יט]** עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף רקים ישבע ריש: **[כ]** איש אמונות רב ברכות ואץ להעשיר לא ינקה: **[כא]** הכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע גבר: **[כב]** נבהל להון איש רע עין ולא ידע כי חסר יבאנו:

[כג] מוכיח אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון: **[כד]** גוזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחית: **[כה]** רחב נפש יגרה מדון ובוטח על יהוה ידשן: **[כז]** בוטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט: **[כז]** נותן לרש אין מחסור ומעלים עיניו רב מארות: **[כח]** בקום רשעים יסתר אדם ובאבדם ירבו צדיקים:

משלי פרק-כט

[א] איש תוכחות מקשה ערף פתע ישבר ואין מרפא: **[ב]** ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם: **[ג]** איש אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונות יאבד הון: **[ד]** מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה: **[ה]** גבר מחליק על רעהו רשת פורש על פעמיו: **[ו]** בפשע איש רע מוקש וצדיק ירון ושמח: **[ז]** ידע צדיק דין דלים רשע לא יבין דעת: **[ח]** אנשי לצון יפיחו קריה וחכמים ישיבו אף: **[ט]** איש חכם נשפט את איש אויל ורגז ושחק ואין נחת: **[י]** אנשי דמים ישנאו תם וישרים יבקשו נפשו: **[יא]** כל רוחו יוציא כסיל וחכם באחור ישבחנה: **[יב]** משל מקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים: **[יג]** רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני שניהם יהוה: **[יד]** מלך שופט באמת דלים כסאו לעד יכון: **[טו]** שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מביש אמו: **[טז]** ברבות רשעים ירבה פשע וצדיקים במפלתם יראו: **[יז]** יסר בנד ויניחך ויתן מעדנים לנפשך: **[יח]** באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו: **[יט]** בדברים לא יוסר עבד כי יבין ואין מענה: **[כ]** חזית איש אץ בדבריו תקוה לכסיל ממנו: **[כא]** מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון: **[כב]** איש אף יגרה מדון ובעל חמה רב פשע: **[כג]** גאות אדם תשפילנו ושפל רוח יתמך כבוד: **[כד]** חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד: **[כה]** חרדת אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה ישגב: **[כו]** רבים מבקשים פני מושל ומיהוה משפט איש: **[כז]** תועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר דרך:

משלי פרק-ל

[א] דברי אגור בן יקה המשא נאם הגבר לאיתאיל לאיתאיל ואכל: **[ב]** כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי: **[ג]** ולא למדתי חכמה ודעת קדשים אדע: **[ד]** מי עלה שמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי צרר מים בשמלה מי הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע: **[ה]** כל אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחסים בו: **[ו]** אל תוסף על דבריו פן יוכיח בך ונכזבת: **[ז]** שתים שאלתי מאתך אל תמנע ממני בטרם אמות:

ח שוא ודבר כזב הרחק ממני ראש ועשר אל תתן לי הטריפני לחם חקי :
ט פן אשבע וכחשתי ואמרתני מי יהוה ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם
אלהי : **י** אל תלשן עבד אל אדנו פן יקללך ואשמת : **יא** דור אביו יקלל
ואת אמו לא יברך : **יב** דור טהור בעיניו ומצאתו לא רחץ : **יג** דור מה
רמו עיניו ועפעפיו ינשאו : **יד** דור חרבות שניו ומאכלות מתלעתיו לאכל
עניים מארץ ואביונים מאדם : **טו** לעלוקה שתי בנות הב הב שלוש הנה
לא תשבענה ארבע לא אמרו הון : **טז** שאול ועצר רחם ארץ לא שבעה
מים ואש לא אמרה הון : **יז** עין תלעג לאב ותבוז ליקהת אם יקרוה
ערבי נחל ויאכלוה בני נשר : **יח** שלשה המה נפלאו ממני וארבע לא
ידעתים : **יט** דרך הנשר בשמים דרך נחש עלי צור דרך אניה בלב ים
ודרך גבר בעלמה : **כ** כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה לא
פעלתי און : **כא** תחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע לא תוכל שאת :
כב תחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם : **כג** תחת שנואה כי תבעל
ושפחה כי תירש גברתה : **כד** ארבעה הם קטני ארץ והמה חכמים
מחכמים : **כה** הנמלים עם לא עז ויכינו בקיץ לחמם : **כו** שפנים עם
לא עצום וישימו בסלע ביתם : **כז** מלך אין לארבה ויצא חצץ כלו :
כח שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך : **כט** שלשה המה מיטיבי
צעד וארבעה מיטבי לכת : **ל** ליש גבור בבהמה ולא ישוב מפני כל :
לא זרזיר מתנים או תיש ומלך אלקום עמו : **לב** אם נבלת בהתנשא
ואם זמות יד לפה : **לג** כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ
אפים יוציא ריב :

משלי פרק-לא

א דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו : **ב** מה ברי ומה בר בטני
ומה בר נדרי : **ג** אל תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין : **ד** אל
למלכים למואל אל למלכים שתו יין ולרוזנים או שכר : **ה** פן ישתה
וישכח מחקק וישנה דין כל בני עני : **ו** תנו שכר לאובד ויין למרי נפש :
ז ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד : **ח** פתח פיך לאלם אל דין
כל בני חלוף : **ט** פתח פיך שפט צדק ודין עני ואביון : **י** אשת חיל מי
ימצא ורחק מפנינים מכרה : **יא** בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר :
יב גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה : **יג** דרשה צמר ופשתיים ותעש
בחפץ כפיה : **יד** היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה : **טו** ותקם
בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערתיה : **טז** זממה שדה ותקחהו
מפרי כפיה נטע כרם : **יז** חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרעותיה :
יח טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בליל נרה : **יט** ידיה שלחה בכישור
וכפיה תמכו פלך : **כ** כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון : **כא** לא
תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים : **כב** מרבדים עשתה לה שש
וארגמן לבושה : **כג** נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ :

כד {כד} סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני: **כה** {כה} עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון: **כו** {כו} פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה: **כז** {כז} צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל: **כח** {כח} קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה: **כט** {כט} רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה: **ל** {ל} שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל: **לא** {לא} תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה: **(פפ)**